

Η φαντασμένη αγελάδα!

Συγγραφή: Μαρία Κρέμμα Μότση και Άντρη Κρητικού Ζανή
Εικονογράφηση: Ανδρούλα Εμπεδοκλέους

Σε μια όμορφη φάρμα, ζούσαν ευτυχισμένα πολλά ζώα, ο Ρούνι το παχουλό γουρούνι, η Φιφίκα η γατούλα, η Κοκό η κότα, ο Ασπρούλης το προβατάκι, ο Σπίθας ο σκύλος και άλλα πολλά ζωάκια τα οποία φρόντιζε με πολλή αγάπη ο κύριος Γιάννης, ο ιδιοκτήτης της φάρμας.

Ανάμεσά τους όμως ζούσε και μια φαντασμένη αγελάδα, που δεν ήθελε να έχει καμία σχέση με τα υπόλοιπα ζώα της φάρμας.

Κάθε πρωί, η Λίτσα η αγελαδίτσα, φορούσε το κόκκινο καπελάκι της, τα ψηλά κάτασπρα γοβάκια της και ετοιμαζόταν για την πρωινή της βόλτα.

-Είμαι η Λίτσα η αγελαδίτσα, το πιο όμορφο ζώακι σε όλη τη φάρμα. Όλοι με γνωρίζουν και μιλούν για την ομορφιά μου, έλεγε και ξανά έλεγε θαυμάζοντας τον εαυτό της.

Μια μέρα έτυχε να περνά από το σπίτι του Ρούνι. Μόλις την είδε το γουρουνάκι έτρεξε με χαρά να την καλημερίσει.

-Καλημέρα κυρία Λίτσα, τι κάνεις, πώς από τα μέρη μας; ρώτησε με ευγένεια το γουρουνάκι.

-Α..α..αχ μη με πλησιάζεις, δε μπορώ να ανεχτώ αυτή την απαίσια μυρωδιά. Όλη μέρα κι όλη νύχτα είσαι ξαπλωμένος στις λάσπες και κάνεις λασπόλουτρο, είπε θυμωμένα η κυρία Λίτσα.

-Πω πω, τι σε έχει πιάσει πρωί-πρωί και τα έχεις βάλει μαζί μου;

Εγώ σε συμπαθώ και έχω μάθει τόσα για σένα από τη δασκάλα μου, ότι είσαι πολύ σημαντικό ζώο στην φάρμα και ότι μας δίνεις το νόστιμο και υγιεινό γάλα σου. Αλλά εσύ κυρία Λίτσα όλο με αποπαίρνεις.

-Τελοσπάντων-τελοσπάντων ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια, αλλά να ξέρεις δεν μου επιτρέπει η θέση μου να μιλώ με βρώμικα γουρούνια σαν και σένα, είπε ειρωνικά η Λίτσα και ήταν έτοιμη να φύγει.

Ξαφνικά εμφανίζεται μπροστά της η κυρία Κοκό, η πιο κουτσομπόλα κότα σε όλη τη φάρμα.

-Κο..κο κο..κο κοκο, καλέ ,τι γίνεται εδώ; Άκουσα ομιλίες και έτρεξα να δω τι συμβαίνει. Καλέ γιατί τσακώνεστε, όχι πως με νοιάζει δηλαδή απλά ρωτάω από ενδιαφέρον. Μήπως έγινε κάτι;

-Τίποτα δεν έγινε κυρά κότα και να μην ανακατεύεσαι παντού, άντε τράβα να καθαρίσεις το κοτέτσι σου, είπε θυμωμένα η Λίτσα και συνέχισε τη βόλτα της.

-Καλέ Ρούνι τι έχει πάθει αυτή και όλοι της φταίνει; είπε με απορία η Κοκό.

-Χου χου χου, ρουθούνισε ο Ρούνι, εγώ πάντως της μίλησα πολύ ευγενικά, αυτή δεν ξέρω τι έχει πάθει. Και να σου πω κάτι κυρία Κοκό, όλα τα ζώα μιλούν για την άσχημη συμπεριφορά της. Να ,τις προάλλες έκανε τα ίδια και στη Φιφίκα τη γατούλα.

Εν τω μεταξύ η κυρία Λίτσα απολάμβανε τη βόλτα της στο γειτονικό αγρόκτημα δείχνοντας να μη νοιάζεται για τίποτα. Δεν αντιλήφθηκε όμως την παρουσία του Μηνά, του πιο πανούργου και επικίνδунου λύκου που κυκλοφορούσε στην περιοχή, ο οποίος πλησίαζε όλο και πιο κοντά.

-Πω πω τι ομορφιές βλέπω σήμερα! Τι όμορφα και μεγάλα μάτια που έχετε κυρία μου!

-Ω ευχαριστώ πολύ ευγενικέ μου κύριε για τα καλά σας λόγια, είπε κολακευμένη η Λίτσα. Μα ποιος είστε; Δεν έτυχε να σας ξαναδώ.

-Επιτρέψτε μου να σας συστηθώ. Το όνομα μου είναι Μηνάς και είμαι γιατρός της διπλανής φάρμας, μήπως θα θέλατε να σας δείξω το ιατρείο μου;

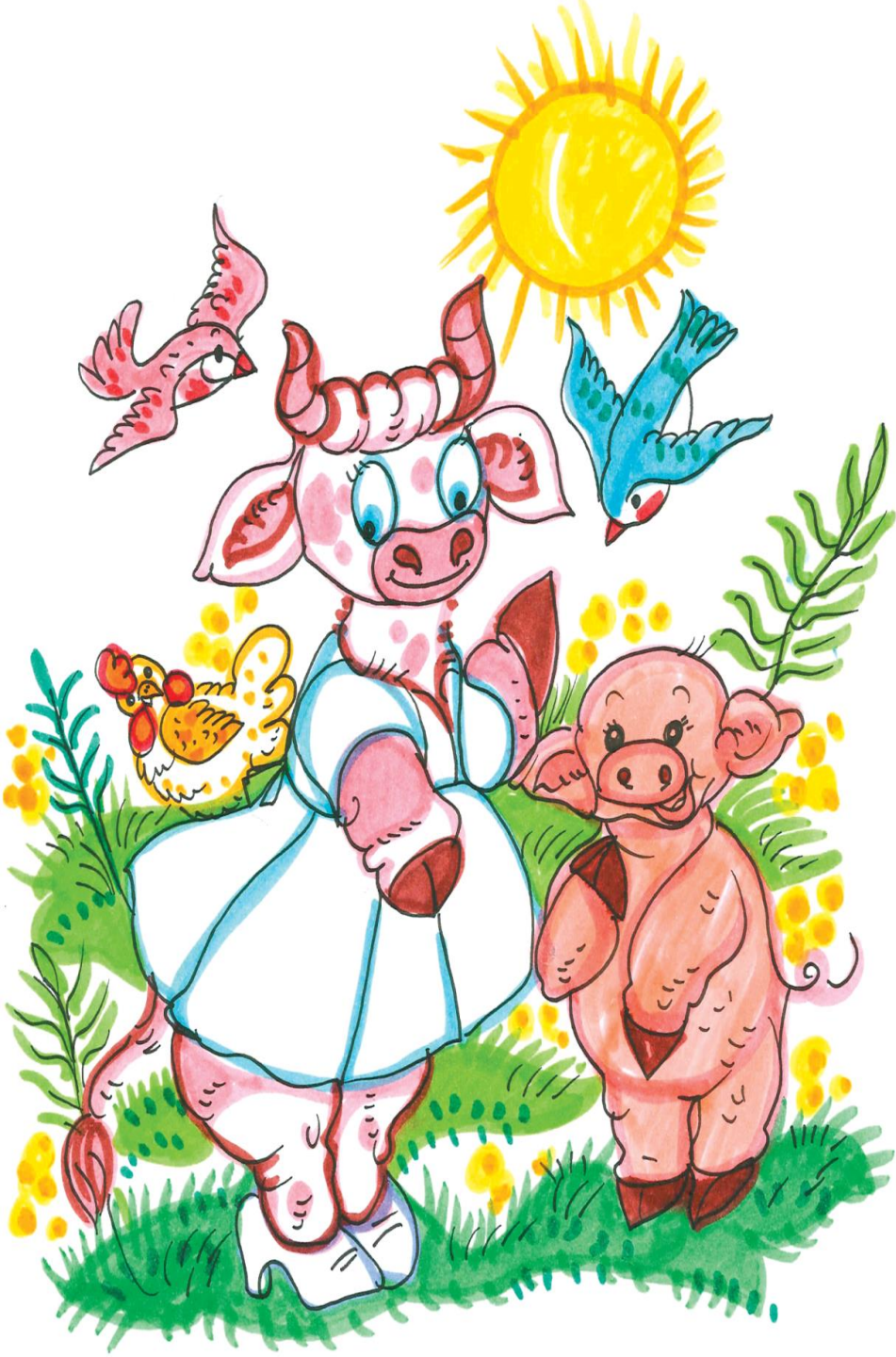
-Ω! Τιμή μου κύριε Μηνά, σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση, είπε όλο χαρά η Λίτσα και ακολούθησε τον λύκο χωρίς να ξέρει τι την περιμένει.

-Τι κουτή που είναι! Δεν κατάλαβε καν ότι είμαι λύκος, μονολόγησε ο Μηνάς και άρχισε να τρίβει τα χέρια του όταν φαντάστηκε την αγελάδα στο πιάτο του με πατατούλες.

Για καλή της τύχη όμως εκείνη την στιγμή έτυχε να περνά από εκεί ο Ρούνι, ο οποίος ήταν βιαστικός, γιατί είχε αργήσει για το σχολείο.

-Αχού τι βλέπουν τα μάτια μου, η κυρία Λίτσα με το λύκο. Κάτι πρέπει να κάνω γρήγορα για να τη σώσω. Βοήθεια-βοήθεια κυρία Κοκό, Φιφίκα, Ασπρούλη τρέξτε, η κυρία Λίτσα κινδυνεύει.

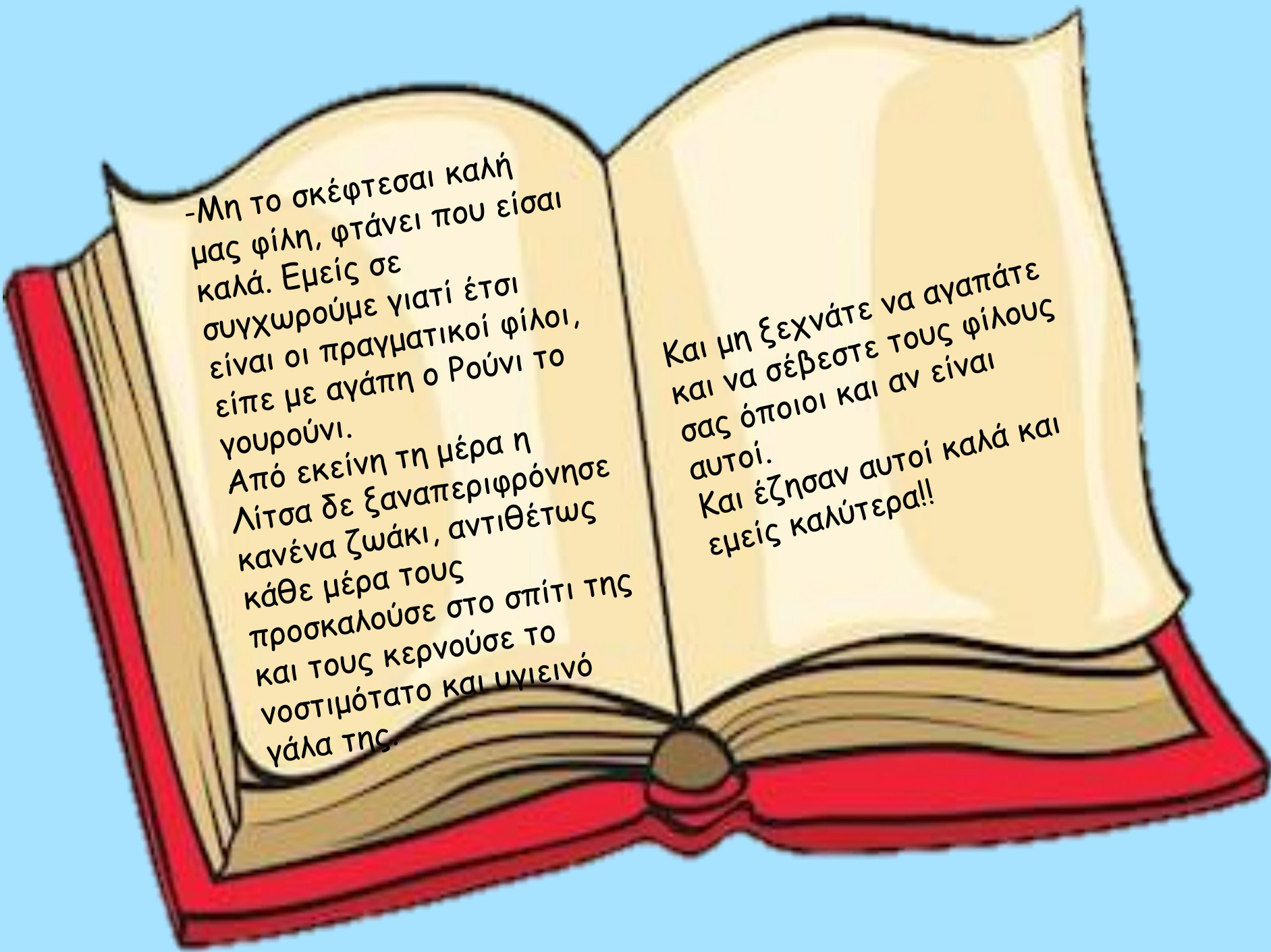
Και έγινε φίλοι μου ένας πανικός, όλα τα ζώα αναστατώθηκαν και άρχισαν να φωνάζουν.

Τις φωνές τους άκουσε ο Σπίθας, ο σκύλος του κυρ-Γιάννη και έτρεξε έτοιμος να επιτεθεί στον πονηρό λύκο. -Γαβ-γαβ γαβ-γαβ. Μακριά από την αγελάδα πανούργε λύκε. Σ' έχω ήδη προειδοποιήσει ότι δεν ανέχομαι να ενοχλείς τα ζώα της δικής μου φάρμας και εσύ δεν καταλαβαίνεις. Αυτή τη φορά όμως δεν θα μου γλυτώσεις. Και έτσι ο Σπίθας άρχισε να τρέχει κυνηγώντας τον παμπόνηρο λύκο.

Ο λύκος φοβισμένος το έβαλε στα πόδια, χωρίς να κοιτάξει πίσω του, ενώ η Λίτσα εκείνη την στιγμή συνειδητοποίησε τι είχε συμβεί.

-Αχ φίλοι μου σας ευχαριστώ πολύ, αν δεν ήσασταν εσείς τώρα θα βρισκόμουν στο στομάχι του κυρ λύκου. Θεέ μου πόσο κουτή ήμουν. Δεν ξέρω πώς να σας ευχαριστήσω. Εσείς με γλυτώσατε και εγώ τόσο καιρό σας περιφρονούσα και σας έδιωχνα.

-Μη το σκέφτεσαι καλή
μας φίλη, φτάνει που είσαι
καλά. Εμείς σε
συγχωρούμε γιατί έτσι
είναι οι πραγματικοί φίλοι,
είπε με αγάπη ο Ρούνι το
γουρούνι.

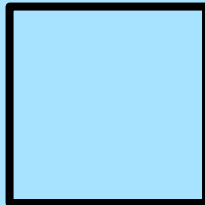
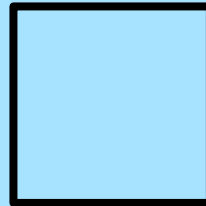
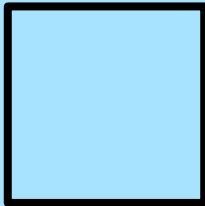
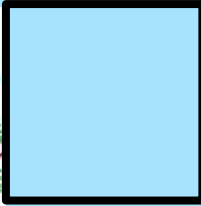
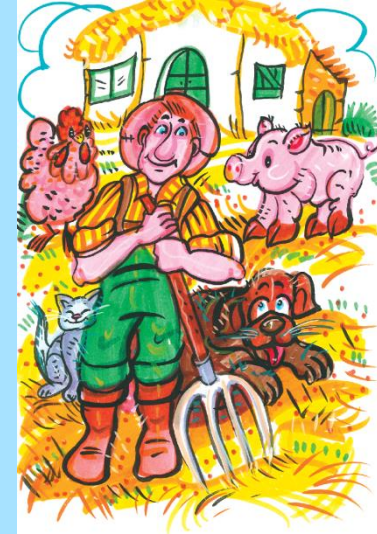
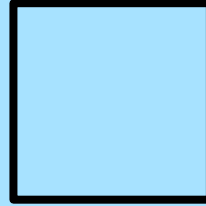
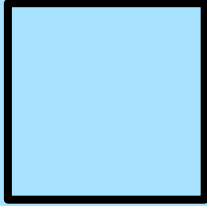
Από εκείνη τη μέρα η
Λίτσα δε ξαναπεριφρόνησε
κανένα ζωάκι, αντιθέτως
κάθε μέρα τους
προσκαλούσε στο σπίτι της
και τους κερνούσε το
νοστιμότατο και υγιεινό
γάλα της.

Και μη ξεχνάτε να αγαπάτε
και να σέβεστε τους φίλους
σας όποιοι και αν είναι
αυτοί.
Και έζησαν αυτοί καλά και
εμείς καλύτερα!!

Και τώρα ας παίξουμε!

- Ποια ζώακια ζούσαν στη φάρμα του κύριου Γιάννη;
- Θα ήθελες να περιγράψεις το αγαπημένο σου ζώακι; Βρες όσα πιο πολλά επίθετα μπορείς που να ταιριάζουν στο ζώακι που επέλεξες....
- Αν ήσουν εσύ ο συγγραφέας του παραμυθιού ποιο διαφορετικό τέλος θα σκεφτόσουν;
- Στο τέλος η Λίτσα κατάλαβε πόσο σημαντική είναι η αγάπη και η φιλία... Θα μπορούσες να φτιάξεις μια αφίσα για την αγάπη και την φιλία;

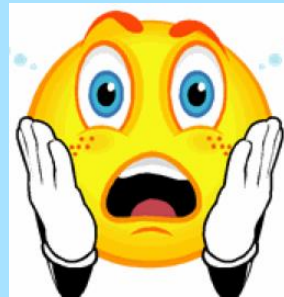
**Μπορείς να βάλεις στη σωστή σειρά τις εικόνες της ιστορίας;
Προσπάθησε να γράψεις μέσα στο κουτάκι τον σωστό αριθμό!**

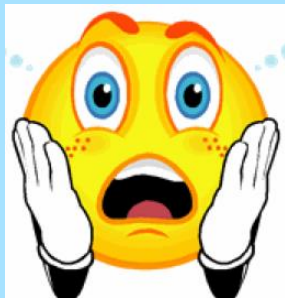
Πώς νιώθουν τα ζώακια που ζουν στη φάρμα του κύριου Γιάννη;
Βάλε ✓ στη φατσούλα που πιστεύεις ότι ταιριάζει...

Πώς ένιωσε ο Ρούνι το γουρούνι όταν του μίλησε άσχημα η Λίτσα;
Βάλε ✓ στη φατσούλα που πιστεύεις ότι ταιριάζει...

**Πώς ένιωσε η Λίτσα όταν κατάλαβε ποιος ήταν τελικά ο Μηνάς;
Βάλε ✓ στη φασούλα που πιστεύεις ότι ταιριάζει...**

Εσύ πότε νιώθεις...

